

REMISSVAR

Justitiedepartementet
103 33 Stockholm

Synnerligen grova narkotikabrott (SOU 2014:43)

Från de synpunkter tingsrätten närmast har att beakta föranleder förslaget följande kommentarer.

Utredningens förslag innebär att den straffmättingspraxis i narkotikamål som Högsta domstolen utvecklat under de senaste åren väsentligen godtas. Denna praxis har, grovt uttryckt, medfört att straffen för narkotikabrott, där det inte framkommit några försvårande omständigheter, halverats. Genom praxisändringen synes straffmätningen i narkotikamål ha kommit i bättre samklang med vad som gäller i vissa jämförbara europeiska länder. Om detta är en önskvärd utveckling anser sig tingsrätten inte ha anledning att kommentera.

Det finns emellertid anledning att framhålla att praxisändringen också medfört att gränsen mellan narkotikabrott av normalgraden och grovt narkotikabrott har förskjutits i motsvarande mån. För att befattning med narkotika nu ska anses som ett grovt narkotikabrott krävs numera som regel att mängden narkotika är dubbelt så hög som den varit tidigare. Det medför att möjligheterna att använda vissa tvångsmedel såsom hemlig avlyssning av elektronisk kommunikation, hemlig kameraövervakning och hemlig rumsavlyssning begränsas. Förutsättningarna för att bekämpa narkotikabrottslighet har därigenom försämrats.

Utredningen har föreslagit att straffskalorna för grovt narkotikabrott och grov varusmuggling delas upp. För grovt narkotikabrott eller grov narkotikasmuggling ska enligt förslaget dömas till fängelse lägst två och högst sju år. För narkoti-

kabrott eller narkotikasmugglingsbrott som är att anse som synnerligen grovt ska dömas till fängelse i lägst sex och högst tio år. Ett skäl till denna ändring är enligt utredningen att straffen för hantering av mycket stora mängder narkotika därigenom skärps. De nuvarande kvalifikationsgrunderna för grovt brott bör enligt utredningen gälla för såväl det synnerligen grova brottet som det grova brottet.

För att lagändringen ska få önskat genomslag hos domstolarna är det enligt tingsrättens mening viktigt att det i lagtexten anges när ett brott är att anse som synnerligen grovt. Det bör därför av lagtexten framgå när ett brott är att bedöma som synnerligen grovt, bland annat genom att det anges en kvalifikationsgrund som tar sikte på hanteringen av mycket stora mängder narkotika.

Detta remissyttrande har behandlats av tingsrätten i plenum.

Fredrik von Arnold
lagman

Kurt Ek
rådman